

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **Bc. L. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy**, se sídlem Sokolovská 855/225, Praha 9, proti rozhodnutím žalované ze dne 17. 12. 2014, č. j. 42000/011615/14/000/MP a č. j. 42000/011614/14/000/MP, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2019, č. j. 6 Ad 14/2018 – 119,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### Odůvodnění:

[1] Žalobce podal k Městskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) žalobu, jíž se domáhal přezkoumání v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného, kterými byla zamítnuta jeho odvolání a potvrzena rozhodnutí (platební výměry) Pražské správy sociálního zabezpečení, územní pracoviště Sokolovská, ze dne 5. 11. 2014, č. j. 42013/442950/14/313/030/ČeJ a č. j. 42013/443194/14/313/030/ČeJ, v nichž bylo podle § 22b odst. 1 a 2 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti rozhodnuto o pravděpodobné výši pojistného na rok 2011 ve výši 18 031 Kč a na rok 2012 ve výši 22 023 Kč. Krajský soud žalobu ve svém shora označeném rozsudku zamítl (dále jen „napadený rozsudek“).

[2] Proti napadenému rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále také „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a § 35 odst. 10 s. ř. s.

[3] Usnesením ze dne 11. 7. 2019, č. j. 2 Ads 146/2019 - 29, Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a vyzval ho, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení buďto předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, neboť podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních

zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň ho vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které proti napadenému rozsudku brojí. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 15. 7. 2019. Lhůta pro předložení plné moci udělené advokátovi (či prokázání vysokoškolského právnického vzdělání) a doplnění důvodů kasační stížnosti tedy uplynula dne 15. 8. 2019.

[4] Dne 13. 8. 2019 Nejvyšší správní soud obdržel vyjádření stěžovatele, v němž na straně 1 až 4 podrobně shrnuje stav a průběh všech jeho dosavadních soudních řízení. Dále uvádí, že zamítnutí jeho návrhu na ustanovení zástupce je zneužitím jeho právní nevědomosti a jedná se o přepjatý formalismus a libovůli. Na straně 6 v návaznosti na usnesení č. j. 2 Ads 146/2019 – 29 popisuje, že jeho výdaje „jsou jako náklady, které nutně potřebuje občan k přežití, když nečerpá žádné sociální dávky a nepobírá ani pevně stanovený měsíční plat za osmihodinovou denní práci dle dosaženého vzdělání a odbornosti“. Jeho příjmy jako osoby samostatně výdělečně činné se „nedobrovolně anulují“ v důsledku nutných výdajů na osobní spotřebu. Vynakládá prostředky na psaní vyjádření, sdělení a vyhledávání zákonné úpravy a s nimi spojený tisk podání, tisk přijatých a odeslaných zpráv, zakládání písemností, záznam termínů apod. Nepobírá přitom žádnou náhradu za takové nutné výdaje (tj. prostor, počítače, tisk, telefon, internet, psací potřeby, složky, papíry atd.) související s tím, že 80 % svého času věnuje soudním řízením a jednáním se státními orgány souvisejícím s nezaviněnými autonehodami, při nichž utrpěl zranění. Dále sděluje, že tyto náklady jsou navýšeny ještě o nepravidelné výdaje spojené s jeho léčbou (tj. rehabilitace, doplatky léků, vitamíny, zdravotní pomůcky, nepravidelné částky na nájem), jež však nevyčíslil. Domnívá se, že zamítnutím ustanovení zástupce bylo zasaženo do jeho základních práv a svobod, a žádá proto znovu o jeho ustanovení. Na straně 10 až 13 pak stěžovatel líčí různé skutečnosti, které souvisí s jeho dosud vedenými soudními spory a jeho úrazy. Proti napadenému rozsudku brojí z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Nekonkretizuje blíže, v čem spatřuje vady napadeného rozsudku či řízení o jeho žalobě.

[5] Nejvyšší správní soud neshledal, že by vyjádření stěžovatele ze dne 13. 8. 2019 obsahovalo jakékoliv nové skutečnosti, jež by při posouzení žádosti o ustanovení zástupce mohly vést k jinému závěru, než k jakému dospěl ve svém usnesení č. j. 2 Ads 146/2019 – 29. Stěžovatel obecně formuluje, za jakým účelem své prostředky vynakládá, avšak neuvádí, jakou konkrétně vyčíslenou částku tvoří jeho náklady na živobytí, stravování a léčbu. Není proto zřejmé, jakými finančními prostředky po odečtení základních nutných výdajů disponuje.

[6] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel v rámci stanovené lhůty nedoložil, že by byl pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, případně že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, Nejvyšší správní soud kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť není splněna podmínka řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn. V řízení proto nelze pokračovat. Za této situace se soud již nezabýval žádostí stěžovatele o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

[7] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

pokračování

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 30. srpna 2019

JUDr. Karel Šimka  
předseda senátu